

kan faa en fast Kurs. Naar man skal købe, er den dyrere, og naar man tilfældig skal sælge lidt Valuta, er den billigere. Men i Almindelighed er Forholdet det, at 5 Minutter efter, at Kursen er sat i Børsalen, bliver man henvist til at købe eller sælge til den Kurs, som bliver fastsat den paafølgende Dag.

Det vil altsaa sige, at den Kurs, der sættes i Dag, som jeg sagde før, ikke gælder 24 Timer frem i Tiden, men meget snarere 24 Timer tilbage i Tiden. Hvad det betyder, naar man i Forvejen overvejer Valuta-situationen i Nationalbanken, er ikke svært at forstaa. Det betyder, at naar der er stærk Efterspørgsel efter Pengene, og der er faa Sælgere fremme paa Markedet indenfor Storbankerne, saa stiger Kurserne, og omvendt. Dette turde være et Moment, som ikke er ganske uden Betydning med Hensyn til den betydelige Kursstigning, for vi har mere Brug for at købe fremmed Valuta, som Forholdene ligger herhjemme nu, end for at sælge den. Og paa et andet Omraade spiller dette ind. Naar en Købmand faar et Tilbud fra Udlandet, maa han udregne de Priser, han kan give paa Basis af en bestemt Pris for Valutaen. Naar han ikke har en bestemt Pris, hvormed han er sikker paa at kunne dække sig med sin Valuta indenfor de næste 24 Timer, bliver han nødt til at tage en Margin paa det Omraade for at sikre sig, altsaa til at sætte Prisen op. Vi kommer dér ind paa et Punkt, hvor der kan være Tale om en Fordyrelse af Varen, maaske ikke i noget stort Omfang, men dog konstant. Men en saadan Fordyrelse er til visse ikke Købmandens Skyld, men Valutahandlernes, fordi man ikke har noget fast Udgangspunkt at kalkulere fra, naar man skal gøre Forretning i fremmed Valuta. Jeg haaber, det maa lykkes den højtærede Handelsminister at sætte sin Finger ogsaa paa dette Punkt. Det er et Punkt, som er i høj Grad til Skade for Handelen, og som i Virkeligheden virker fordyrende paa Varen, rent bortset fra, at det naturligvis er ganske irrationelt, at Prisen paa Valuta udelukkende sættes af Storbankerne.

L. D. Rasmussen: Der findes paa det foreliggende Finanslovsforslag en Bevilling paa 25 000 Kr. til Fremme af Gedeavlen i Danmark. Det glæder mig at genfinde denne Bevilling fra forrige Finansaar, og det glæder mig, at Centralorganisationen for Gedeavlen i Danmark selv kan administrere dette Beløb. Jeg siger den højtærede Landbrugsminister Tak for, at denne Bevilling er blevet givet, og jeg haaber, at det

ærede Finansudvalg vil følge den højtærede Landbrugsminister i dette Forslag. Men jeg har bragt i Erfaring, at Gedeavlsforeningen har andraget den højtærede Landbrugsminister om at faa dette Beløb forhøjet med 3 000 Kr., fordi man fra Foreningens Side trods den største Sparsommelighed ikke er i Stand til at klare sig med det foreslaaede Beløb. Man maa erindre, at denne Organisation er ganske ny og ung, og al Begyndelse er jo svær. Organisationen har ikke nogen Kassebeholdning at falde tilbage paa, hvis der bliver et Driftsunderskud. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Landbrugsminister og til det ærede Finansudvalg at stille sig velvilligt overfor Andragendet og tilstaa Foreningen denne Forhøjelse, saa meget mere som den nu ogsaa vil udstrække sin Virksomhed til at omfatte Sønderjylland, noget, der selvfølgelig vil medføre yderligere Udgifter, som Foreningen ikke eller meget vanskeligt vil være i Stand til at afholde, medmindre Bevillingen kan blive forhøjet. Jeg mener, at denne Udgift paa Finansloven aldeles ikke er uproduktiv, tværtimod. Det forekommer mig, at det er en i allerhøjeste Grad klog Bevilling at give. Jo mere Interessen for Gedeavl stiger omkring blandt Smaakaarsfolk, i des større Grad maa det kunne lade sig gøre at aflaste Mejerierne for Levering af Mælk, og den derved sparede Mælk maa kunne gaa ind i Produktionen til Eksporthug. Gedemælk er jo ganske sikkert ogsaa paa Grund af Gedens Beskedenhed langt billigere at producere end Komælk, og det forekommer mig, at det billigere Produkt, naar det blot kan staa Maal med det dyrere, nationaløkonomisk set bør foretrakkes til Hjemmeforbruget. Derfor vil jeg meget gerne endnu en Gang opfordre til at stille sig velvilligt overfor Gedeavlsforeningens Andragende. Jeg ved, at man fra Gedeavlsforeningens Centralorganisation har andraget den højtærede Landbrugsminister om, at der maa blive foretaget Ændringer i Husdyrloven af 8. Juni 1912, saaledes at Gedeavlsforeningen ogsaa kan komme ind under den Bevilling, der gives paa Finansloven til Husdyravlens Fremme: til Præmier ved Skuer, til Avlsforeninger og lignende Foranstaltninger. Jeg vil meget henstille til den højtærede Minister at tage velvilligt paa dette Andragende og søge at faa den omtalte Lov ændret i den høje Rigsdag. Det maa jo sikkert, skulde man synes, have været en Forglemmelse i 1912, at Gederne ikke kom med, en Forglemmelse, der kan forklares ved, at Interessen for dette Dyr paa det Tidspunkt ikke var saa